

H2 הָלָה HALA (1/17) kaukana (luonnos)

2 HEPREA, SANAT, <https://www.gen.fi/h2.html>

H2 הָ HE, <https://www.gen.fi/h2-h.html>

H2 הָלָ HE–LAMED, <https://www.gen.fi/h2-hl.html>

H2 הָלָה hala (1/17) kaukana

<https://www.gen.fi/h2-hlx.html>

SISÄLLYSLUETTELO

1. Identtinen juuri
2. Verbi
3. Adverbi

1. IDENTTINEN JUURI

H2 הָלָה ala (7/33 000) nostaa käsi

<https://www.gen.fi/h2-xlh.html>

2. VERBI

הָלָה הָלָה v. (1x, H1870, Miika 4:7) osoittaa kädellä,

to point with a hand: olla kaukana, **to be far off**, **procull abesse**

nif. (1x) נָהַלָה נָהַלָה nahala, joutua kauas

7 Minä asetan ontuvan jäännökseksi ja kauas joutuneen suurilukuiseksi kansaksi. Herra hallitsee heitä kuninkaana Siionin vuorella tästä hetkestä alkaen iankaikkisuuteen asti. (Miika 4:7, oma käänös)

וְשִׁמְתִי אֶת-הַצִּלְעָה לְשִׂאֲרֵית וְהִנֵּה לָאָה לְגוֹי עֲצוּם
וּמְלִךְ יִהְיֶה עָלֵיהֶם בְּהֵרָצִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

3. ADVERBI

הל'א hal'a adv. lokat. (16x, H1871, 1. Moos. 19:9) eteenpäin,
kauemmaksi, **onwards**

9 Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" He sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrki hallitsemaan. Nytpä me pitelemmekin sinua pahemmin kuin heitä." He tunkeutuivat väkivaltaisesti miehen, Lootin, kimppuun ja kävivät murtamaan ovea. (1. Moos. 19:9)

וַיֹּאמְרוּ גַּשׁ-הֶלְאָה
וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בְּאֶ-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט
עַתָּה נָרַע לָךְ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַקָּלָת׃
בראשית י"ט ט'